

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 23. Theophili Fuga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

eam volenti, contulit. Laudat populi in se affectum, gratum animum in Imperatorem testatur, & maxime in Imperatricem. Nihil eorum memorare omit- tit, quæ ipsa fecerat, ut redditum suum acceleraret, Epistolam ad se datam, officiosissimum nuncium redeunti ipsius Imperatricis verbis relatum, instantissimas apud Imperatorem preces, ut cito revocaretur. Hic sermo S. Joannis tanto plaudentium, & gratulantium strepitu exceptus est, ut eum absolvere non potuerit.

Sæculum V.
A. C. 401.

§. XXIII.

Theophili fuga.

Concilium ad Quercum necdum erat dissipatum, sed Sessio decima tertia celebrata contra Heraclidem, quem S. Chrysostomus in locum Antonini Episcopum Ephesinum ordinaverat; itaque ejus condemnatio in ordinantis probrum cedebat. Actor principalis contra Heraclidem erat quidem Macarius Episcopus Magnesius, sed etiam Joannes Monachus, & Isaac Episcopus, libellos contra ipsum tradiderant. Accusabatur, quod aliquos innocuos verberasset, & catenis onustos per mediam Civitatem Ephesinam raptari jussisset; rursus, quod, antequam ordinaretur Episcopus, Cæsareæ in Palæstina commissi furti fuisset

Socr. VI. c.
17. Sozom.
VIII. c. 19.
Sup. §. 6.
Phot. Cod. 59

R 5

con-

Sæculum V.
A. C. 401.

convictus. Cum vero Heraclides ab-
set, amici ejus iniquam judicii forme
damnarunt; hanc dum Theophili
ctatores defendunt, populus Alexandri-
norum rixis implicatur, & Ægyptii cum
Constantinopolitanis jungantur, jamque
manibus non temperant, vulnerantur
liqui, imo alii in hoc tumultu necat.
Severianus, aliique Episcopi S. Joanni
Adversarii, timore perculsi, Constantini-
poli auffugiunt, quisque eorum domum
festinat. Theophilum quoque terro-
corripuit, quippe fuere, qui proclama-
rent; Joannis hostem vivum in mari
undas projiciendum. Itaque quamvis
Imperator, a S. Chrysostomo rogatus,
quaquaversum Epistolas misisset, ut
Episcopi congregarentur, & frequentissi-
mum Concilium celebraretur, Theophilus
inhorrescente jam hyeme, media nocte,
cum Isaaco Monacho navi se committit,
& Alexandriam fugam præcipitat. Ante-
quam discederet, Eusebio, & Euthymio,
magnorum Fratrum duobus, qui supererant,
reconciliatus est. Episcopus Dioscorus,
& Ammonius haud diu ante e vivis abierant. Ammonius ad
Quercum se contulerat, dumque omnia
ad celebrandum Concilium præparantur,
in morbum incidit. Ante mortem va-
ticipinatus est, futuram magnam persecu-
tionem, & Schisma, cujus Auctores mi-
ser-

Ep. ad Innoc.
p. 16.

fere essent perituri, postea vero Fidelium ^{Sæculum V.} animos reconciliandos. In Monasterio, ^{A. C. 401.} quod proximum erat, sepultus est. Theophilus mortem ejus fleuit, dixitque, Am- ^{ibid. p. 159.} monium omnes sui temporis Monachos virtute superasse, etsi præteritarum turbarum Auctor fuerit. Dioscorus Constantinopoli in Ecclesia S. Moci, seu Mucii terræ mandatus est. Mulieres per hujus Sancti Intercessionem jurare solebant. Sub id temporis, nempe cir- ^{Pall. Lauf. c. 21.} ca annum 403, Sanctus Senex quoque Isidorus vitam posuit, annos natus octoginta quinque. Ergo Theophilus in Concilio ad Quercum Eusebium, & Euthymium excitavit, ut factorum poenitentiam ostenderent, (*) promittens, nihil mali se illis facturum, & præterita oblivioni mandaturum. Nam in isto Concilio nulla amplius de libris Origenis mentio recurrit. Theophili Clientes Monachis acclamabant, ut veniam peterent, simulantes se quoque pro iis intercedere. Optimi Monachi, tot Episcoporum præsentia turbati, & culpam dicere, etiam cum insontes male haberentur, assueti, facile adduci potuerunt,

(*) Da übersehet der Protestant; um denselben seine Reue über das bisherige Verfahren zu bezeugen. Es soll heißen: Daß sie eine Reue bezeugen sollten. Dergleichen Fehler giebt es eine Menge, die man Kürze halber nicht melde.

Sæculum V. runt, ut veniam rogarent. Theophilo
A.C. 401. supplices lubenti animo recepit, & suam

Soz. V. 17. Communionem iisdem reddidit. Hæc
 iurgiorum cum Monachis Seetienſibus
 finis fuit. At vero facillima hæc Recon-
 ciliatio multorum odium in Theophi-
 lum exacuit, eo magis, quod non amplius
 Origenis Libros legere refugeret. Qua-
 rentibus, cur jam libros in pretio habe-
 ret, quos damnasset, respondebat: *Origenis Libri mihi pratum sunt, ex quo mihi
 la habita spinarum ratione flores colligo.*
 Itaque Theophilo, & suæ Factionis homi-
 nibus, fuga ablatis, S. Chrysostomus po-
 pulo multo quam ante carior, in pace
 remansit, & omnes functiones ad munus
 Episcopale pertinentes peregit. Episco-
 pum Heracleensem Diaconum Serapio-
 nem, quo neminem magis inimici ejus
 oderant, ordinavit.

§. XXIV.

S. Nilammon.

Soz. VIII. Theophilus in Ægyptum perveniens
c. 19. ita ferente fortuna ad modicam ur-
 bem, quam Geres dicebant, quinquaginta
 stadiis, seu duabus Leucis, & media
 Pelusio distantem, appulsus est. Illius
 loci Episcopo fatis functo, cives Succes-
 sorem ei elegerant Virum sanctum, cui
 nomen Nilammon, quod is supremam
 vitæ Monasticæ perfectionem attigisset.

Extra